

ПЛІЄВ Харитон (Плитæ Хадæ; 26. 08(08. 09). 1908, с. Рук Тифліської губ., нині Дзауського р-ну, Південна Осетія, Грузія — 02. 12. 1966, м. Орджонікідзе, нині Владикавказ, Північна Осетія—Аланія, РФ) — осетинський поет, перекладач. Державна премія імені К. Хетагурова (1972). Після закінчення Сталінського педагогічного технікуму (нині Цхінвалі, 1930)

вчителював і був на журналістсько-редакторській роботі. 1934—36 навчався у Московському інституті філософії, літератури, історії. 1936 повернувся в Осетію. Голова правління СП Південної Осетії (від 1937); у 1940—42 — викладач Сталінського педагогічного інституту. Учасник 2-ї світової війни (1942—44); від 1944 — на літературно-видавничій роботі. Автор поеми «Сæлимат» («Салілат», 1931; про громадянську війну в Південній Осетії), збірок поезій «Цæхæртæ» («Іскри», 1932), «Зæрдæ» («Серце», 1938), «Уæлахизы кадæг» («Сказання про перемогу», 1950), віршів для дітей — «Дидинæг» («Квітка», 1939), «Æнусон цин» («Вічна радість», 1940), «Сабитæн» («Дітям», 1956) та ін. Приділяв значну увагу постаті й творам Т. Шевченка, згадував його у віршах української тематики («Біля Дніпра», «Могила героя», «Радощі гір»), переклав осетинською мовою 26 творів українського поета чи уривків із них («В неволі, в самоті немає», «Думка — Вітер буйний, вітер буйний», «Якби ви знали, паничі» та ін.), уривки із поем «Гайдамаки», «Наймичка» тощо. Неодноразово відвідував Україну, зокрема шевченківські місця на Черкащині. Перекладав осетинською мовою твори російських поетів. У Цхінвалі його іменем названо вулицю.

[В. Т. Поліщук](#)

Бібліографічний опис:

Плієв Харитон / В. Т. Поліщук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-884370>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).